Dosarul nr. 4-1938/2025
4-25112493-12-4-06082025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

09 februarie 2026 *****

Judecătoria ***** (*sediul Buiucani*)
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, Judecător Ana Costiuc
Grefier Vîzdoga Stanislav
În lipsa:
Agentului constatator *(executor judecătoresc)* Burlac Oxana
Învinuitului *****
Părții vătămate *****

Examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională pornită în privința cet. Cebotari Danu *****, a.n. *****, IDNP *****, cu ultimul domiciliu cunoscut în *****, s. Bubuieci, *****, *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM, -

C O N S T A T Ă:

Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Central nr. 2-133331/2024 din 19.03.2025 (*de confirmare a tranzacției de împăcare*), s-a hotărât de a încasa, de la Cebotari Danu *****, în beneficiul Eremia Alexandru suma datoriei în mărime de 15000,00 euro și 35217,42 lei.

În legătură cu neexecutarea hotărârii judecătorești, prin încheierea nr. 177-1196/2025 din 08.05.2025, fiind intentată procedura de executare.

Începând cu data de 19.03.2025, și până la data încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, încheierea Judecătoriei *****, sediul Central nr. 2-133331/2024 din 19.03.2025, a rămas neexecutată, asta din cauza faptului că debitorul Cebotari Danu ***** se eschivează intenționat de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 177-1196/2025 din 30.06.2025, executorul judecătoresc Burlac Oxana, prin prisma art. 421 din Codul Contravențional al RM, în calitatea sa de agent constatator, a constatat contravenția prevăzută la art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM, și anume pentru neexecutarea intenționată și eschivarea de către Cebotari Danu ***** de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Se pretinde că, odată cu înaintarea documentului executoriu spre executare, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat.

Astfel, la data de 17.06.2025, debitorul Cebotari Danu *****, i-a fost înmânată somația nr. 177-1196/2025, prin care i s-a pus în vedere obligația de a executa dispozițiile hotărârii judecătorești nr. 2-133331/2024 din 19.03.2025, emise de Judecătoria *****, sediul Central în termen de 10 zile de la data comunicării acesteia.

Până la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, obligația stabilită prin hotărârea judecătorească sus-menționată, nu a fost executată, somația fiind ignorată, iar dispozițiile documentului executoriu nr. 2-133331/2024 din 19.03.2025, emis de către Judecătoria *****, sediul Central, rămânând neonorate.

La ședință de judecată agentul constatator – executorul judecătoresc Burlac Oxana, Părții vătămate Eremia Alexandru și învinuitul Cebotari Danu ***** deși au fost citați în mod legal, nu s-au prezentat la ședința de judecată, nu au adus la cunoștință motivele neprezentării și nici nu au solicitat amânarea ședinței de judecată. Prin prisma art. 455 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional al RM, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind minuțios materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar ca procesul contravențional să fie încetat, reieșind din următoarele considerente:

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional al RM.

În urma studiului materialelor cauzei contravenționale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală și bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ține cont de rigorile art. 458 din Codul Contravențional al RM, care indică că, *examinând cauza contravențională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul Contravențional al RM, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*.

Norma art. 10 din Codul Contravențional al RM, specifică că, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională*.

Conform art. 375 alin. (1)-(3) din Codul Contravențional al RM, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional*.

Reieșind din normele vizate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator, executorul judecătoresc Burlac Oxana,

nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Cu referire la circumstanțele faptice, instanța de judecată reține că, prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central nr. 2-133331/2024 din 19.03.2025 (*de confirmare a tranzacției de împăcare*), s-a hotărât de a încasa, de la Cebotari Danu *****, în beneficiul Eremia Alexandru suma datoriei în mărime de 15000,00 euro și 35217,42 lei.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, se atestă că, executorul judecătoresc Burlac Oxana, prin încheierea nr. 177-1196/2025 din 08.05.2025, a intentat procedura de executare.

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM, *obiectul juridic nemijlocit* al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și a altor organe de stat, iar obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată prin ne întreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței *laturii subiective* a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul de față, instanța de judecată evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului Cebotari Danu ***** de comitere a contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM.

Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Burlac Oxana în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, *în cazul în care acțiunile (inacțiunile) cu elemente ale contravenției ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un*

proces-verbal cu privire la contravenție, pe care îl înaintează spre examinare instanței de judecată. În cazul în care aceste acțiuni conțin elemente ale infracțiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, „*practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție*".

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

La caz, instanța de judecată constată că, o mare parte din circumstanțele descrise de către executorul judecătoresc în procesul-verbal cu privire la contravenție nu au nici un suport probator, cum ar fi faptul comunicării debitorului a acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare și somarea acestuia de a se prezenta la sediul executorului judecătoresc.

Mai mult decât atât, la descrierea circumstanțelor de fapt în procesul-verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a consemnat că, în urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efect în executarea documentului executoriu nu s-a stabilit, instanța de judecată atestând în această privință că, în lipsa unor bunuri mobile sau imobile, dar și a mijloacelor financiare suficiente pe cardurile bancare, aceste acțiuni ale executorului judecătoresc nici nu puteau să fie succedate de vreun rezultat, agentul constatator urmând să întreprindă alte măsuri care să confirme ipoteza sa precum că debitorul Cebotari Danu ***** ar dispune de careva mijloace financiare, și cu toate astea s-ar eschiva de la executarea obligațiunilor sale în temeiul unei hotărâri judecătorești.

Într-o altă ordine de idei, instanța de judecată stabilește lipsa la materialele cauzei a vreo unui înscris care ar confirma posibilitatea reală a cet. Cebotari Danu ***** de a executa hotărârea instanței de judecată integral.

Prin urmare, în cadrul procesului contravențional, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, sau că acesta ar deține careva venituri însă intenționat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a debitorului Cebotari Danu *****, de a purcede la executarea hotărârii instanței de judecată.

Instanța elucidează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătorești au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți, însă în cazul de față, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, cum ar fi ieșirea la fața locul, pentru a verifica existenta la domiciliul debitorului a bunurilor pasibile vânzării silite, măsuri care ar dovedi depunerea efortului în vederea executării efective a documentului executoriu, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată prin care s-a dispus încasarea datoriei.

Aşadar, prin prisma circumstanţelor dezvăluite supra, instanţa de judecată conchide că, în speţă, lipseşte intenţia directă a făptuitorului Cebotari Danu ***** în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, de altfel, în şedinţa de judecată nu s-a constatat voinţa făptuitorului de a săvârşi fapta contravenţională.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate.

Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30).

La caz, instanţa de judecată reţine că potrivit circumstanţelor faptice, în situaţia în care la materialele cauzei contravenţionale lipseşte cu desăvârşire vreo probă precum că făptuitorul dispune de careva bunuri sau venituri, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, prin urmare, în speţă, nu se identifică elementul esenţial – intenţia de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanţei de judecată, fiind astfel nişte împrejurări care impun încetarea procesului contravenţional din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Aşadar, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina cet. Cebotari Danu *****, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator în partea existenţei laturii subiective, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie acţionează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie.

Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravenţional al RM, *toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite*.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional al RM, *în cazul în care se constată că nu există faptul contravenţiei, instanţa încetează procesul contravenţional*.

Faţă de cele ce preced, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional al RM, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 421, 441 alin. (1) lit. a), 442, 460, 461-462 din Codul Contravenţional al RM, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința cet. Cebotari Danu *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel ***** în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei ***** (*sediul Buiucani*).

Președintele ședinței,
Judecător **Ana COSTIUC**